Lietas arhīva Nr. CA-0169-21/4
ECLI:LV:VAT:2021:0723.C29245720.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2021.gada 23.jūlijā

VIDZEMES APGABALTIESAS CIVILLIETU TIESAS KOLĒĢIJA
tiesnese I.Pinne, tiesnesis A.Bukavs un tiesnesis D.Lazdiņš

rakstveida procesā izskatīja civillietu Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par pienākuma uzlikšanu, sakarā ar abu atbildētāju apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 2.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums/(turpmāk – prasītāja,) iesniegusi tiesā prasību pret abām atbildētājām *(1.sējuma lietas 5.-9.lapa)*, lūdzot:

1) uzlikt par pienākumu atbildētājām desmit dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā nodrošināt prasītājas pārstāvjiem iekļūšanu atsevišķā īpašumā - dzīvoklī /adrese/ dzīvokļa konstrukciju, iekārtu apsekošanai, komunikāciju, komercuzskaites mēraparātu pārbaudei;

2) piedzīt no atbildētājām par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājām līdzīgās daļās pieder nekustamais īpašums – dzīvokļa īpašums /adrese/ kadastra Nr./numurs A/,- katrai ½ domājamā daļa.

Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese A/ kopīpašuma daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu veic prasītāja uz Statūtu pamata.

Dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu ar prasītāju atbildētājas atsakās noslēgt.

Līguma neesības gadījumos apsaimniekošanas un pārvaldīšanas darbības notiek neuzdotās lietvedības ietvaros, ko reglamentē Civillikuma 2328.pants. Neuzdoto lietvedību atbildētājas akceptē, rēķinus par apsaimniekošanas un pārvaldīšanas darbībām apmaksā.

Statūtu 3.1.punkts nosaka, ka sabiedrība ir fizisko un juridisko personu (dzīvokļu īpašnieku) brīvprātīga organizācija ar mainīgu biedru sastāvu un kapitālu. Statūtu 5.3.punkts nosaka, ka katrai no dzīvojamām mājām pieder pajas, tajā skaitā mājai /adrese A/ pieder 118 biedrības pajas. Statūtu 3.5.punkts paredz prasītājas pienākumus, tajā skaitā, nodrošināt mājas un tai piesaistītā zemes gabala pienācīgu uzturēšanu; sanitāro, ugunsdrošības, pašvaldības noteikto normu ievērošanu; savlaicīgu ēkas inženiertīklu un iekārtu remontu un tehniskās apkopes veikšanu; namu dzīvokļus ar ūdens, gāzes, elektroenerģijas, siltumenerģijas apgādi; citu noteikumu ievērošanu.

Atbildētāja/pers. D/ ir kooperatīva biedre, tātad viņai ir saistošas kooperatīva Statūtu normas, tajā skaitā, sabiedrības (tās valdes personā) pienākums nodrošināt statūtu 3.5.punkta prasību izpildi.

[1.2] Bez statūtiem gan dzīvokļa īpašnieka, gan pārvaldnieka pienākumus nosaka arī normatīvie akti.

Prasītāja atsaucas uz Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 10.panta pirmās daļas 7.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otro daļu, Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 2.punktu, 3.1.punktu. 6.punktu, 13.[1]punktu, kā arī Ministru kabineta 2015.gada 15.septembra noteikumu Nr.524 "Kārtība, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem" 3.punktu, 11.punktu.

Norādītie normatīvie akti attiecas uz visiem dzīvokļu īpašniekiem, neatkarīgi no tā, vai kopīpašumā esošās mājas daļas tiek pārvaldītas uz līguma pamata vai neuzdotās lietvedības ietvaros. Nosauktās normas paredz, ka dzīvokļa īpašniekam ir jānodrošina iespēja dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas pārvaldītājam vismaz vienu reizi gadā iekļūt viņa atsevišķajā īpašumā, lai dotu iespēju pārvaldniekam apsekot dzīvojamās mājas konstrukcijas un tās inženiertīklu daļas, kas atrodas vai ir vizuāli apsekojamas tikai no atsevišķā īpašuma puses, kā arī pārbaudīt komercuzskaites mēraparātu darbību, rādījumus, plombu tehnisko stāvokli.

[1.3] Dzīvojamās mājas /adrese A/ tās sekcijas dzīvokļi, kurā atrodas atbildētājai un līdzatbildētājai piederošais dzīvoklis /adrese/, ir tikuši pārbūvēti, kā rezultātā mainījusies slodze uz sienām, padarot iespējamas nobīdes, pārbūvētas inženierkomunikācijas, ir pārbūvēti dvieļu žāvētāji u.c. Rezultātā ir mainījusies ūdens cirkulācija, šīs sekcijas dzīvokļu īpašnieki sūdzas par traucējumiem ūdens cirkulācijā. Pārvaldnieka pienākums dzīvokļu īpašnieku kopības interesēs ir novērst iespējamās avārijas, noskaidrot, vai jānomaina stāvvadi (vienā posmā vai visā garumā), kā arī pārbaudīt ūdens komercuzskaites mēraparātu stāvokli un rādījumus.

Atbildētājas ir brīdinātas, ka pārvaldniekam nepieciešams pārbaudīt ūdens skaitītāju un stāvvadu, kā arī būvkonstrukciju stāvokli dzīvoklī. Prasītāja vairākkārt ir aicinājusi atbildētāju un līdzatbildētāju ierasties prasītājas birojā, lai saskaņotu apsekošanas laiku, vai saskaņot šo laiku telefoniski, par ko liecina vairāki nosūtītie paziņojumi un aicinājumi

2020.gada 11.februārī ir saņemts atbildētājas /pers. D/ iesniegums, kurā viņa apliecina uzaicinājuma saņemšanu, tomēr apsekošanas laiku nesaskaņo, kaut formāli izsaka tādu gatavību. No atbildētājas /pers. E/ atbilde nav saņemta.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājas cenšas novilcināt laiku, lai attālinātu viņu atsevišķā īpašuma apsekošanu, neminot tam pamatotu iemeslu. Tā kā dzīvokļu īpašnieku kopības interesēs ir pēc iespējas ātrāk noskaidrot ūdens cirkulācijas traucējumu iemeslus un noteikt iespējamo rīcību, ir celta prasība tiesā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 2328.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 10.panta pirmās daļas 7.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu, Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 2., 3.[1], 6., 13.[1]punktu, Ministru kabineta 2015.gada 15.septembra noteikumu Nr.524 "Kārtība, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem" 3., 11.punktu.

[2] Atbildētāja/pers. D/ rakstveida paskaidrojumā par prasību norādījusi, ka prasība ir nepamatota un noraidāma (*1.sējuma lietas 93.-99.lapa*).

[2.1] Atbildētāja uzskata, ka dotajā gadījumā prasītāja izmanto savas tiesības pretēji Civilprocesa likuma 1.panta pirmajai daļai, Civillikuma 1.pantam, kas nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Prasītājas prasījums un pamati ir šķietami, bet norādītie apsvērumi ir nepatiesi un pārspīlēti. Faktiskie prasījuma motīvi ir personiska prasītājas valdes priekšsēdētāja /pers. G/ atklāta nepatika pret atbildētāju, kas saistīta ar atbildētājas uzstājīgiem centieniem panākt taisnīgu, tiesiski, ekonomiski un saimnieciski pamatotu sava īpašuma un tam piekrītošās kopīpašuma daļas apsaimniekošanu (pārvaldīšanu) no prasītājas puses.

Nav saprotams, uz kāda pamata prasītāja ir cēlusi prasību pret atbildētāju - vai kā pret kooperatīva biedru, vai saistībā ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likumu, jo, lai gan prasībā ir ietverta atsauce uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu, prasībai nav pievienots dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums.

Pārvaldnieka pilnvarojuma robežas nosaka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otrā daļa un Dzīvokļa īpašuma likums pieprasa speciālu leģitīmu procedūru lēmumam par pārvaldīšanas līgumu un pārvaldnieka piesaisti, līdz ar to nav pieļaujama kopīpašuma pārvaldīšana un apsaimniekošana uz Statūtu pamata, jo to neparedz likums.

[2.2] Dzīvojamā māja ir uzbūvēta 1968.gadā. Ēkas pamatelementiem - būvkonstrukcijām ir 51 gada nolietojums. Tajā pašā laikā ēkas kopējais stāvoklis - būvelementi, komunikācijas un mezgli vizuāli ir labā stāvoklī.

Atbildētājas dzīvoklis ir labā vizuālā un tehniskā stāvoklī. Atbildētājai nav bijuši ārkārtas tehniķu izsaukumi, ūdensvada plīsumi, nekad nav bijušas kaimiņu sūdzības un nav bijusi ūdens noplūde nedz pašas dzīvoklī, nedz apakšējo kaimiņu dzīvokļa noplūde.

Atbildētāja atsaucas uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu, ka ar likumu ir noteikta formāla procedūra, kura leģitimizē lēmumu, uz kura pamata tiek dots uzdevums pārvaldniekam. Atbilstoši likumdošanai, pārvaldnieks ir persona, kuram piemīt nepieciešamas kvalifikācijas un kompetences, un kurš ir reģistrēts speciālā Ekonomikas ministrijas pārraudzītā pārvaldnieku reģistrā, kas zināmā mērā dod paļāvību, ka persona, kura veic vienu vai otru funkciju, izprot veicamā darba specifiku un ir apveltīta ar kompetencēm, taču no prasības nav saprotams prasītājas statuss prasības kontekstā.

Prasītājas valdes priekšsēdētājs /pers. G/ ir paudis vairākkārt nepatiku pret atbildētāju, solot ar viņu izrēķināties, jo atbildētāja apšaubījusi /pers. G/ prasmes, kvalifikāciju un vadības manieres. Draudi izteikti nopietni, jo tūlīt pēc kāda konflikta 2019.gada 2.decembrī Valsts valodas centra valodas kontroles departamenta valodas kontroles Rīgas reģiona nodaļa ieradās atbildētājas darba vietā SIA /Nosaukums A/ un /Nosaukums B/ar pārbaudi tieši atbildētājai kā skolotājai, pamatojoties uz Valsts valodas centrā 2019.gada 20.novembrī saņemtu iesniegumu, kurā izteikts lūgums pārbaudīt atbildētājas valsts valodas lietošanas atbilstību ieņemamajam amatam. Atbildētāja uzskata, ka prasītājas valdes priekšsēdētājam ir tieša saikne ar minēto sūdzību.

Atbildētājas ieskatā prasītājas izvēlētie speciālisti, kas netiek nevienā dokumentā uzrādīti un par kuru kvalifikāciju nav neviena pierādījuma, faktiski tiks iesūtīti, lai, apmelojošā veidā sagatavotu faktiem neatbilstošus dokumentus par atbildētājas īpašuma stāvokli, vai sabojātu mehāniski kādas komunikācijas, ūdens skaitītāju mērierīču aizsargplombas.

Šā iemesla dēļ atbildētāja norādījusi, ka ir gatava saskaņot speciālistu vizīti pēc atbilžu saņemšanas, lūgusi izskaidrot konkrētu apmeklējuma mērķi, norādīt apsekošanas objektu un priekšmetu, lūdza prasītājas valdes priekšsēdētāju uzrādīt dokumenta kopiju, ka viņam ir atbilstoša profesionālā izglītība un profesionālās kvalifikācijas līmenis, kas atbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma prasībām. Minētais lūgums netika izpildīts, bet sekoja prasība tiesā.

[2.3] Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmajai un otrajai daļai dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana (tajā skaitā ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītu lēmumu pieņemšana, darījumu slēgšana) ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums. Ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistīti lēmumi dzīvokļu īpašumu mājā tiek pieņemti Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums neparedz viena dzīvokļa atsevišķu pārvaldīšanu, bet gan mājas pārvaldīšanu. Dzīvokļu īpašnieku kopība nav pieņēmusi tādus lēmumus, kuru rezultātā prasītāja būtu pilnvarota veikt tieši atbildētājas dzīvokļa apskati.

Prasītāja 2020.gada 3.februāra aicinājumā nav norādījusi, kāda veida pārbaude ir sagaidāma. MK 28.09.2010. noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" (ar izmaiņām 07.01.2014.) 3.punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tās konstrukciju, kā arī tajā esošo iekārtu un inženiertīklu tehnisko stāvokli nosaka vizuālajā apskatē. Vizuāli neapskata dzīvojamās mājas konstrukcijas, kā arī iekārtu un inženiertīklu daļas, kurām būves tehniskā risinājuma dēļ nevar piekļūt. Vizuālās apskates faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā, kas ir mājas lietas sastāvdaļa. Noteikumu 3.[1]punkts noteic, ka dzīvojamās mājas konstrukcijas, koplietošanas iekārtas un inženiertīklu daļas, kas atrodas dzīvojamo un nedzīvojamo telpu grupās, vizuāli apskata reizi gadā izlases kārtībā, ja dzīvojamās mājas īpašnieks nodrošinājis šādu iespēju. Ja dzīvojamās mājas īpašnieks pārvaldītājam nenodrošina iespēju veikt vizuālo apskati, minēto faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

No minētā izriet, ka situāciju, kurā viens vai otrs mezgls nav apskatāms vizuāli, ir iespējams atrisināt, neveicot vizuālo apskati.

Atbilstoši Noteikumu Nr.907 3.[1]punktam apsekošanu vajadzētu veikt atsevišķā īpašumā (dzīvoklī), ja no īpašniekiem būtu iesniegums par bojājumiem ūdens apgādes sistēmā vai kanalizācijā. Atbildētājai ūdens skaitītāji uz "C" klasi ir nomainīti 2018.gadā un prasītājai šie fakti ir tikuši pienācīgi iesniegti. Ūdens skaitītāju rādījumus atbildētāja regulāri iesniedz prasītājai un pretenzijas par to nav bijušas.

[2.4] Atbildētāja norāda, ka sabiedrības Statūti ar grozījumiem tika apstiprināti sabiedrības 2015.gada 26.novembra biedru kopsapulcē (protokols Nr.13(67)) un tiem vairs nav juridiska spēka. Pēc Kooperatīvo sabiedrību likuma, kurš stājas spēkā ar 01.01.2019., pārejas noteikumu 17.punkta, sākot ar 2019.gada 1.jūliju sabiedrība, piesakot Uzņēmumu reģistram izmaiņas Uzņēmumu reģistra žurnāla ierakstos vai piesakot dokumentu reģistrāciju (pievienošanu reģistrācijas lietai), vienlaikus iesniedz Uzņēmumu reģistram Statūtu grozījumus, kas nodrošina to atbilstību šā likuma prasībām. Pēc atbildētājas rīcībā esošām ziņām sabiedrība nav veikusi Statūtu grozījumus atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likuma grozījumiem.

Dzīvokļu īpašnieki vēlējās organizēt mājas kopības sapulci 2019.gada 26.novembrī un uzaicināja prasītājas valdes priekšsēdētāju, galveno grāmatvedi un tehnisko direktoru uz mājas sapulci ar iesniegumu, taču visi trīs aicinātie sabiedrības pārstāvji no dalības atteicās. Šādu rīcību no prasītājas amatpersonu puses nevar nosaukt par sadarbību, vai vismaz par ieinteresētību mājas pārvaldīšanas jautājumu kārtošanā.

Atbildētāja ir iepazinusies ar mājas lietu, kurā pēc ierakstiem uz 2019.gada 21.novembri nekādu problēmu vai ierakstu saistībā ar iespējamām problēmām par ūdens cirkulāciju, ēkas tehnisko stāvokli, ekspluatācijas jautājumiem, sanitāro stāvokli, nebija.

Dzīvokļu īpašnieku kopība par šādu tiesas procesu nav informēta. Tiesvedības tāme, tostarp par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību, ar dzīvokļa īpašniekiem nav saskaņota un arī neizriet no normāla pārvaldīšanas procesa un dzīvokļu īpašnieku saimnieciskajām interesēm un tiesībām.

Atbildētājai nav parādu par dzīvoklī izlietoto elektroenerģiju, saņemtajiem komunālajiem vai pārvaldīšanas pakalpojumiem, kas vēlreiz pierāda celtās prasības bezperspektīvu no kooperatīva interešu apdraudējuma puses.

[3] Uz atbildētājas /pers. D/ paskaidrojumiem par prasību ir sniegta prasītājas atsauksme *(1.sējuma lietas 120.-127.lapa).*

Likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzēto pārvaldnieka pienākumu izpildīšanai pārvaldniekam nav jāsaņem atsevišķs un speciāls dzīvokļu īpašnieku kopības pārvaldīšanas uzdevums.

Atbildētājas aizdomām, ka komunikāciju apsekošanas laikā varētu tikt mehāniski sabojātas komunikācijas vai sabojāts viņas ūdens skaitītājs nav nekāda pamata. Lai sevi nodrošinātu, atbildētājai ir tiesības izsaukt zvērinātu tiesu izpildītāju fakta fiksēšanai.

Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" minētās normas nosaka pārvaldnieka pienākumu apsekot inženierkomunikācijas, un prasības priekšmets - uzlikt par pienākumu atbildētājām nodrošināt prasītājai šīs tiesības realizāciju - pilnībā atbilst minētajai tiesību normai.

Prasības pieteikums nesatur prasītājas vēlmi pārvaldīt tikai atbildētājas dzīvokļa īpašumu. Likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzēto pārvaldnieka pienākumu izpildīšanai (inženierkomunikāciju apskatei, ūdens skaitītāju rādījumu un plombu pārbaudei) pārvaldniekam nav jāsaņem atsevišķs un speciāls dzīvokļu īpašnieku kopības pārvaldīšanas uzdevums.

Ūdens skaitītāju rādījumu regulāra iesniegšana nav pamats liegt pārvaldniekam ar Ministru kabineta 15.09.2015. noteikumu Nr. 524 "Kārtība, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem" noteiktās tiesības pārbaudīt ūdens skaitītāju rādījumus un plombas.

Jaunas Statūtu redakcijas neesībā ir vainojami kooperatīva biedri, tajā skaitā pati atbildētāja.

Rīgas pilsētas būvvaldes 02.05.2018. izziņa apliecina to, ka dzīvojamās mājas /adrese A/ tās sekcijas dzīvokļi, kurā atrodas atbildētājām piederošais dzīvoklis /adrese/, ir tikuši pārbūvēti, kā rezultātā mainījusies slodze uz sienām, padarot iespējamas nobīdes, pārbūvētas inženierkomunikācijas, un pārvaldnieka pienākums dzīvokļu īpašnieku kopības interesēs ir novērst iespējamas avārijas, noskaidrot, vai jānomaina stāvvadi.

[4] Atbildētāja/pers. E/ tiesā iesniegusi paskaidrojumus par prasību (*1.sējuma lietas 183.-186.lapa).*

Norādījusi, kopš 1995.gada 15.septembra dzīvo un uzturas ASV, Ņujorkas pilsētā. Līdz tiesas dokumentu saņemšanas brīdim nekādus paziņojumus vai aicinājumus no prasītājas nav saņēmusi. Prasītāja vairākkārt tika informēta, ka līdzatbildētājai piederošā īpašuma pārvaldīšanu veic atbildētāja /pers. D/, kurai izsniegta atbilstoša pilnvara.

Norāda, ka izpildīt prasību - desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas ielaist prasītājas pārstāvjus dzīvoklī viņa nevar, jo dzīvoklī nedzīvo kopš 1995.gada un viņai nav pat ieejas durvju atslēgu. Šobrīd arī nav zināms, kad būs iespējams apmeklēt Latviju.

Atbildētāja /pers. E/ nekad nav bijusi nevienā dzīvokļu īpašnieku (kooperatīva biedru) kopsapulcē un vienmēr to ir darījusi atbildētāja uz pilnvaras pamata.

Pilnībā pievienojas atbildētājas /pers. D/ viedoklim, prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

[5] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 2.februāra spriedumu prasība apmierināta *(2.sējuma lietas 74.-98.lapa).*

Tiesa uzlikusi pienākumu abām atbildētājām nodrošināt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums/ pilnvarotiem speciālistiem iekļūšanu dzīvoklī Nr./adrese/ dzīvokļa konstrukciju, iekārtu apsekošanai, komunikāciju, komercuzskaites mēraparātu pārbaudei, desmit dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Tiesa piedzinusi no /pers. D/ par labu prasītājai tiesas izdevumus 37,64 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 37,50 EUR, kopā tiesāšanās izdevumus 75,14 EUR.

Tiesa piedzinusi no /pers. E/ par labu prasītājai tiesas izdevumus 320,55 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 37,50 EUR, kopā tiesāšanās izdevumus 358,05 EUR. Tiesa piedzinusi no /pers. D/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,06 EUR.

Tiesa piedzinusi no /pers. E/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,06 EUR.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[5.1] Lietā nav strīda un ar zemesgrāmatu apliecību kopijām apstiprināts, ka atbildētājām līdzīgās daļās pieder nekustamais īpašums – dzīvokļa īpašums /adrese/ kadastra Nr./numurs A/, 54,18 m2 platībā un kopīpašuma 9/1000 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas.

No Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2020.gada 13.februāra izziņas Nr.7-3-18456 redzams, ka Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /Nosaukums/ reģistrēta 1992.gada 30.oktobrī.

Saskaņā ar prasības pieteikumam pievienotajiem Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums/ statūtiem (grozījumiem apstiprināti sabiedrības 2015.gada 26.novembra biedru kopsapulcē), sabiedrība ir fizisko un juridisko personu apvienība, kuras mērķis ir nodrošināt dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanu (1.1.punkts). Sabiedrības mērķis ir nodrošināt tās pārvaldīšanā nodoto dzīvojamo namu pienācīgu uzturēšanu, tehniskās ekspluatācijas, dzīvojamo un koplietošanas telpu lietošanas un piemājas teritorijas uzturēšanas kārtību (2.1.punkts). Saskaņā ar 2.2.punktu sabiedrības darbības veidi atbilstoši NACE klasifikatoram – nekustamā īpašuma pārvaldīšana par samaksu vai uz līguma pamata (70.32).

Statūtu 3.5.punkts nosaka sabiedrības pienākumus, tajā skaitā, nodrošināt: daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas un tai piesaistītā zemes gabala pienācīgu uzturēšanu; sanitāro, ugunsdrošības, pašvaldības noteikto normu ievērošanu; savlaicīgu ēkas inženiertīklu un iekārtu remontu un tehniskās apkopes veikšanu; namu dzīvokļu ar ūdens, gāzes, elektroenerģijas, siltumenerģijas apgādi, lifta un citiem pakalpojumiem; citu noteikumu ievērošanu.

Statūtu 5.3.punktā noteikts paju sadalījums pa sabiedrības pārvaldīšanā esošajām dzīvojamām mājām, saskaņā ar kuru dzīvojamai mājai /adrese A/ ir 118 pajas.

No 2019.gada 16.oktobra Atkārtotās biedru kopsapulces protokola Nr.23(77) redzams, kopsapulce nolēmusi neizdarīt sabiedrības statūtos grozījums, neapstiprināt grozījumus valdes piedāvātajā redakcijā, neapstiprināt sabiedrības statūtus jaunā redakcijā, kā to paredz 2019.gada 1.janvārī spēkā stājies Kooperatīvo sabiedrību likums.

[5.2] Tiesa atbildētājas argumentu, ka sabiedrības statūtiem līdz ar to nebūtu juridiska spēka, atzinusi par nepamatotu.

Tiesas ieskatā Kooperatīvo sabiedrību likuma (spēkā no 01.01.2019.) pārejas noteikumu 17.punkts, kas noteic, ka sākot ar 2019.gada 1.jūliju, sabiedrība, piesakot Uzņēmumu reģistram izmaiņas Uzņēmumu reģistra žurnāla ierakstos vai piesakot dokumentu reģistrāciju (pievienošanu reģistrācijas lietai), vienlaikus iesniedz Uzņēmumu reģistram statūtu grozījumus, kas nodrošina to atbilstību šā likuma prasībām, skar tikai sabiedrības un Uzņēmumu reģistra attiecības. No minētā izriet, ja sabiedrība piesaka Uzņēmumu reģistram kādu izmaiņu vai dokumentu reģistrāciju, tai ir jāiesniedz arī attiecīgi statūtu grozījumi.

Attiecībā uz sabiedrības darbību, pienākumiem, tiesībām, biedriem sabiedrības statūti (ar grozījumiem apstiprināti 2015.gada 26.novembra biedru kopsapulcē) uz prasības celšanas dienu bija spēkā. Bez tam pēc prasības celšanas tiesā sabiedrības pārstāvju sapulcē 2020.gada 1.jūlijā ir apstiprināti sabiedrības statūti jaunā redakcijā.

[5.3] Tiesa atzinusi, ka dotajā prasībā nav nozīmes tam, vai atbildētājas ir/nav kooperatīvās sabiedrības biedres. Būtisks ir fakts, ka atbildētājas ir dzīvokļa īpašuma /adrese/kopīpašnieces.

Tiesa atsaukusies uz vairākiem Dzīvokļa īpašuma likuma pantiem, kas definē dzīvokļa īpašumu kā lietu kopības sastāvu, kopīpašumā esošajā daļā

ietilpstošās un atsevišķā īpašuma daļā ietilpstošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un elementus, kā arī dzīvokļa īpašnieka pienākumus, cita starpā pienākumu nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu.

Tiesa atzinusi, ka atbildētājām kā dzīvokļa īpašuma kopīpašniecēm ir jāpilda Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmajā daļā, tai skaitā 7.punktā atrunātie pienākumi, un jānodrošina iespēja pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem apsekot dzīvokļa īpašumu.

[5.4] Tiesa atsaukusies uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma pārejas noteikumu 13.punktu, ka līdz pārvaldīšanas līguma noslēgšanai ar dzīvokļu īpašniekiem, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, kā arī dzīvokļu īpašnieku izveidotas biedrības, kurām līdz 2014.gada 14.janvārim valsts vai pašvaldības dzīvojamās mājas valdītājs ir nodevis pārvaldīšanas tiesības, nodrošina obligāto pārvaldīšanas darbību veikšanu.

Tiesa atzinusi, ka starp dzīvojamās mājas /adrese A/ dzīvokļu īpašnieku kopību un prasītāju nav noslēgts kopīpašuma daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums. Arī starp atbildētājām un prasītāju apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgums nav noslēgts.

Tomēr tiesas ieskatā Pārvaldīšanas līguma neesība nav pamats uzskatam, ka prasītājai nav tiesību veikt dzīvojamās mājas /adrese A/ pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, jo šādas prasītājas tiesības izriet no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma pārejas noteikumu 13.punkta. Tiesa norādījusi arī uz tiesu praksi, ka prasītājas tiesības veikt dzīvojamo māju pārvaldīšanu ir vairākkārtīgi analizētas tiesās un ir atzīts, ka prasītājai šādas tiesības dotas (*skat., piemēram, Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 8.februāra spriedumu lietā Nr.C29528909*).

[5.5] Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā ir noteiktas obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, cita starpā saskaņā ar 1.punkta "d" apakšpunktu - dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 2.punkts nosaka, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju (turpmāk - inženiertīklu) apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu (turpmāk - remonts) veic, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas uzturēšanu (fizisku saglabāšanu) visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļautu apdraudējuma iestāšanos; 3.[1]punkts noteic, ka dzīvojamās mājas konstrukcijas, koplietošanas iekārtas un inženiertīklu daļas, kas atrodas dzīvojamo un nedzīvojamo telpu grupās, vizuāli apskata reizi gadā izlases kārtībā, ja dzīvojamās mājas īpašnieks nodrošinājis šādu iespēju; ja dzīvojamās mājas īpašnieks pārvaldītājam nenodrošina iespēju veikt vizuālo apskati, minēto faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas un reģistrācijas žurnālā; 6.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženiertīklu tehnisko apkopi, vizuālo apskati, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs; 13.[1]punkts noteic, ka vizuālās apskates ietvaros veicama inženiertīklu ievadu hermētiskuma un koplietošanas telpu grupās esošo logu, durvju, lūku, šahtu, kā arī citu iekārtu un elementu pārbaude, lai konstatētu, vai nav radušies bojājumi vai citi apstākļi, kas rada siltuma noplūdi apkārtējā vidē; vizuālās apskates intervālus ziemas un vasaras periodam nosaka dzīvojamās mājas pārvaldītājs.

Ministru kabineta 2015.gada 15.septembra noteikumu Nr.524 "Kārtība, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem" 3.punkts nosaka, ka personai, kura aprēķina maksājamo daļu, ir tiesības pārbaudīt dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādīto skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli.

Ņemot vērā augstāk minētos normatīvos aktus, tiesa atzinusi, ka prasītājai, kas pārvalda un apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, ir ar normatīvajiem aktiem uzlikts pienākums veikt dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, kas ir obligāti veicamā pārvaldīšanas darbība, kā arī ir tiesības pārbaudīt dzīvokļa īpašumā uzstādīto skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli.

[5.6] Tiesa atzinusi par pierādītu, ka 2020.gada 27.janvārī un 2020.gada 3.februārī atbildētājai /pers. D/ ierakstītās vēstulēs nosūtīti aicinājumi, sakarā ar ūdens skaitītāja un stāvvada pārbaudi dzīvoklī, ierasties prasītājas birojā vai saskaņot speciālistu vizīti dzīvoklī telefoniski. Pierādīts, ka pirmo aicinājumu atbildētāja nav izņēmusi pasta nodaļā, bet otru ir saņēmusi, uz kuru sniegusi atbildi, uzdodot vairākus jautājumus.

Atbildētājai /pers. E/ ierakstītās vēstulēs 2020.gada 11.februārī un 21.februārī tāpat nosūtīti līdzīgi aicinājumi ierasties prasītājas birojā vai saskaņot speciālistu vizīti dzīvoklī telefoniski.

Tiesa atzinusi, ka prasītāja atbildētājas /pers. D/ iesniegumu ar dažādiem nepamatotiem jautājumiem, tai skaitā par pārvaldīšana slīguma uzrādīšanu, ir pamatoti iztulkojusi kā nevēlēšanos saskaņot dzīvokļa apsekošanu, jo atbildētājai ir zināms, ka kopīpašuma pārvaldīšanas līgums starp prasītāju un dzīvokļu īpašniekiem nav noslēgts.

[5.7] Tiesa, atzīstot prasību par pilnīgi pamatotu, atsaukusies arī uz prasības pieteikumam pievienoto Rīgas pilsētas būvvaldes 2018.gada 2.maija atbildi prasītājai. No atbildes izriet, ka dzīvoklī /adrese B/ veikta pārbūve, būvdarbi kvalificējami kā patvaļīga būvniecība. Būvvaldē vienlaikus saņemts lūgums apsekot arī dzīvokli /adrese C/ saistībā ar patvaļīgu būvniecību, bet vēlāk iesniegums atsaukts.

Tādējādi tiesa atzinusi par pierādītu, ka sekcijā, kurā atrodas arī atbildētājām piederošais dzīvokļa īpašums, ir veikta dzīvokļa pārbūve.

Lai gan prasītāja nav iesniegusi pierādījumus prasības pieteikumā norādītajam, ka šīs sekcijas dzīvokļu īpašnieki sūdzas par traucējumiem ūdens cirkulācijā, taču tiesas ieskatā tam nav būtiskas nozīmes, jo sūdzību esība nav priekšnoteikums dzīvokļu apsekošanas veikšanai.

Atbildētājas iesniegtās citu dzīvokļu īpašnieku (/pers. O/, /pers. P/) apliecinājumu kopijas tiesa atzinusi par nepietiekamiem pierādījumiem Civilprocesa likuma izpratnē, jo tās nav atzīstamas par liecinieku liecībām, kā arī apliecinājumu kopijas iegūtas pēc pašas atbildētājas pieprasījuma nav liecinieku liecības un nav uzskatāmi par pierādījumiem. Atbilstoši Civilprocesa likuma 105.panta pirmo daļu liecinieks ir persona, kurai zināmi fakti, kas attiecas uz lietu, un kuru tiesa izsaukusi uz tiesas sēdi. Norādītās personas neviens nav lūdzis uzaicināt uz tiesu liecinieku statusā.

Tiesa norādījusi arī uz 20 iesniegtiem ziņojumiem par saplaisājušu kanalizācijas čuguna stāvvadu atsevišķu posmu nomaiņu pret jauniem plastmasas cauruļvadiem dzīvojamā ēkā /adrese A/. Tiesas ieskatā minētajiem ziņojumiem nav būtiskas nozīmes konkrētās lietas izspriešanā, jo šādu darbu veikšana vai neveikšana neatbrīvo prasītāju no pienākuma veikt komunikāciju apsekošanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Tiesa nav vērtējusi atbildētājas sastādīto tabulu par kanalizācijas cauruļu fragmentu nomaiņu un atbildētājas paskaidrojumos celtos iebildumus par prasītājas iesniegtajiem ziņojumiem, jo konkrētajā lietā tiesai nav jāvērtē, vai ziņojumos norādītie darbi ir/nav veikti, un cik tie ir lietderīgi. Tiesa nav vērtējusi atbildētājas paskaidrojumus par dzīvojamās mājas /adrese A/ tehnisko stāvokli, veiktajiem un plānotajiem remontdarbiem, par dzīvokļu īpašnieku vēlmi noorganizēt sapulci 2019.gada 26.novembrī, par 2020.gada 9.septembra sabiedrības biedru kopsapulci, par dzīvojamās mājas astoto sekciju, par prasītāja sastādītajiem ziņojumiem 20 lappušu apjomā, par 2019.gada 16.oktobra kopsapulces protokola kopiju, par valdes priekšsēdētāja nekompetenci, par valdes priekšsēdētāja naidīgo un nelabvēlīgo attieksmi pret atbildētāju, jo visiem šiem blakus apstākļiem nav nozīmes konkrētās prasības izskatīšanā.

Tiesa atzinusi, ka normatīvie akti neparedz dzīvokļu apsekošanas un pārbaudes veikšanai kādus priekšnosacījumus, piemēram dzīvokļu īpašnieku sūdzības, sliktu ēkas tehnisko stāvokli, ēkas tehnisko elementu nolietojuma pakāpi, pārvaldnieka izpildītos un plānotos darbus un tamlīdzīgi. Apsekošana veicama, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas fizisku saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļautu apdraudējuma iestāšanos.

Attiecībā uz līdzatbildētājas iebildumiem, ka prasības apmierināšanas gadījumā viņa nevarēs pienākumu izpildīt, jo dzīvo ASV un nav iespēju nokļūt Latvijā, tiesa atzinusi, ka spriedumu līdzatbildētāja varēs izpildīt ar savas pilnvarotās personas, kas ir otra atbildētāja, līdzdalību.

[6] Atbildētājas/pers. D/ un /pers. E/, kuru uz universālpilnvaras pārstāv /pers. D/, par tiesas spriedumu iesniegušas apelācijas sūdzību (*2.sējuma lietas 104.-112.lapa*), lūgušas prasību pilnā apmērā noraidīt.

[6.1] Tiesa nepareizi un nepamatoti, arī formāli piemērojusi materiālās tiesību normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus un tiesības, kā arī savstarpējo sadarbību starp Dzīvokļa kooperatīvo sabiedrību un dzīvokļa īpašnieku. Nepareizi konstatējusi vairākus būtiskus faktus.

Tiesa ignorējusi, ka valstī ir ārkārtas situācija un ka sprieduma faktiska izpilde šobrīd nav tiesiski iespējama. Tāpat, tiesa atstājusi bez vērtējuma apsvērumu, ka atbildētāja /pers. E/ dzīvo ASV un nevar ierasties Latvijā objektīvu iemeslu dēļ. Spriedums līdzatbildētājai ir nepamatoti ekonomiski paverdzinošs.

[6.2] Tiesa pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, jo atsevišķus rakstveida pierādījumus nav vispār vērtējusi. Tiesas spriedumā ir pārkāpts sprieduma izpildes tvērums, kas noteikts ar Civilprocesa likuma 197.pantu un 198.pantu.

Tiesas arguments, ka /pers. D/ prasītājas valdes priekšsēdētāja /pers. G/ konfliktējošām attiecībām nav nozīmes lietā ir principiāla tiesas slēdziena kļūda un atbildētāja tam nepiekrīt.

Prasība bija tikai un vienīgi valdes priekšsēdētāja "atriebība" par atbildētājas celtiem iebildumiem saistībā ar viņa darbību Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrībā /Nosaukums/. Atbildētāja sniegusi neskaitāmas norādes uz minēto apstākli un uzskata, ka tiesa nepamatoti to ir ignorējusi, nav izvērtējusi faktus un dokumentus. Valdes priekšsēdētājs personīgi ir paudis vairākkārt nepatiku pret atbildētāju, solot ar viņu izrēķināties visos iespējamos veidos.

Arī aicinājums ierasties prasītājas birojā vai saskaņot speciālistu vizīti ir tieši prasītājas valdes priekšsēdētāja iniciētas mērķtiecīgas darbības, turpinot īstenot atbildētājas vajāšanu.

Atbildētāja uzskata, ka speciālisti, kas netiek nevienā dokumentā uzrādīti un par kuru kvalifikāciju nav neviena zināma fakta vai pierādījuma, faktiski tiks prasītājas valdes priekšsēdētāja /pers. G/ rīkojumā iesūtīti, lai apmelojošā veidā sagatavotu faktiem neatbilstošus dokumentus, vai sabojātu mehāniski kādas inženierkomunikācijas. Atbildētāja nav saņēmusi uz savu 2020.gada 10.februāra iesniegumu izsmeļošu atbildi, lai gan nav attiekusies arī saskaņot speciālista vizīti pēc atbildes saņemšanas.

[6.3] Normatīvie akti šobrīd neparedz piespiedu apsekošanas un pārbaudes veikšanu pret īpašnieka gribu, tādēļ tiesas uzliktais pienākums ir nelikumīgs un klajā pretrunā ar starptautiski atzītām cilvēktiesībām par šāda pienākuma uzlikšanu atbildētājai un līdzatbildētājai.

Norādīts analogi kā paskaidrojumos uz prasību uz Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 2.punktu, 3.[1]punktu, 13.punktu, 13.[1]punktu.

Vizuālā apsekošana veicama ar dzīvojamo telpu grupas īpašnieka piekrišanu, bet pamatā tā veicama koplietošanas telpu grupās. Ja šādas piekrišanas nav, piespiedu mehānisma nav. Tiesa atrauti un nepamatoti interpretējusi MK noteikumus Nr.907, jo pamatā tie nosaka kārtību par inženiertīklu vizuālo apskati koplietošanas telpās.

Tiesa spriedumā ir uzlikusi par pienākumu nodrošināt komunikāciju pārbaudi. Atbilstoši normatīvam regulējumam pastāv termins inženierkomunikācijas vai sakaru komunikācijas. Otrkārt, termins "pārbaude" nav vizuāla apskate, bet gan tehniskā ekspertīze, ko nav lūgusi un pamatojusi prasītāja, līdz ar to šāds prasījums ir nepamatots un tiesai nebija pamata to apmierināt.

Tiesa spriedumā ir uzlikusi par pienākumu nodrošināt komercuzskaites mēraparātu pārbaudi ignorējot, ka šāds prasījums no atbildētāja puses ir izpildīts. Atbildētāja tiesā ir iesniegusi pienācīgi sagatavotus dokumentus, kas apliecina mēraparātu likumīgu darbību, sertifikāciju un rādījumus.

[6.4] Tiesa ignorēja apstākli, ka atbildētāja centās ar prasītāju sadarboties, ko nevar teikt par prasītāju. Atbilstoši tiesā iesniegtajiem materiāliem ir konstatējams, ka atbildētāja 2020.gada 10.februārī ir sniegusi atbildi uz prasītājas 2020.gada 23.janvāra aicinājumu Nr.11. ierasties prasītājas birojā vai saskaņot speciālistu vizīti dzīvoklī telefoniski. Uz to atbildētāja norādīja, ka ir gatava saskaņot speciālista vizīti dzīvoklī pēc atbilžu un komentāru saņemšanas uz konkrētiem jautājumiem. Atbildētāja lūdza norādīt konkrētu apmeklējuma mērķi, objektu un apsekošanas priekšmetu, kā arī lūdza paskaidrot, kāpēc pārbaudei izvēlēts tieši atbildētājas dzīvoklis, jo citi mājas dzīvokļu īpašnieki un iedzīvotāji pēdējā laikā līdzīgus uzaicinājumus nav saņēmuši. Atbildi uz šo vēstuli no prasītājas nesaņēma, bet aptuveni mēnesi vēlāk pret atbildētāju un līdzatbildētāju jau tika izvirzīta prasība.

Atbildētāja nevar piekrist tam, ka tiesa šo atbildi iztulkojusi kā nevēlēšanos saskaņot apsekošanu. Tiesa ir veikusi atrautu faktu interpretāciju, kas neatbilst faktiskajiem notikumiem. Tiesa ignorējusi apstākli, ka atbildētāja ir iesniegusi prasītājai ūdens skaitītāju verifikācijas rādījumus un skaitītāju atbilstības apliecinājumus, tādējādi, prasība sakarā ar ūdens skaitītājiem ir izpildīta.

Tiesa atstājusi bez ievērības apstākli, ka tiesas sēdes laikā tika paņemts pārtraukums, lai noslēgtu izlīgumu, bet valdes priekšsēdētājs, sazvanīts tiesas sēdes laikā un lemjot jautājumu par iespējamo izlīgumu, kategoriskā formā atteicās noslēgt izlīgumu, nemotivējot kāds tam iemesls. Tiesai bija jāņem vērā, ka visus atbildētājai un līdzatbildētājai sagatavotos dokumentus no prasītājas ir parakstījis tikai un vienīgi /pers. G/.

[6.5] Tiesa nepievērsa pietiekamu uzmanību apstāklim, ka starp prasītāju un namu, kurā atrodas atbildētājai un līdzatbildētājai piederošais dzīvoklis, nav noslēgts pārvaldīšanas līgums un pat vēl vairāk, dzīvokļa īpašnieki nevēlas tādu noslēgt.

Jau 2017.gada 29.septembrī daudzdzīvokļu nama /adrese A/ dzīvokļu īpašnieku kopības sapulcē tika nolemts mājas rēķinu atdalīšanu no kopējā kooperatīva rēķina, lai paši varētu pārvaldīt savu naudu savas mājas vajadzībām. No prasītājas šis nosacījums nav izpildīts un atbildētājas ieskatā šis apstāklis arī ir tas, kas liedza noslēgt pārvaldīšanas līgumu.

Atbilstoši 2020.gada 6.novembra Ministru kabineta rīkojumam Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 1. un 5.punktam visā valsts teritorijā ir izsludināta ārkārtējā situācija no 2020.gada 9.novembra līdz 2021.gada 6.aprīlim. Ārkārtējās situācijas laikā ir atcelti un aizliegti visi publiskie pasākumus klātienē, aizliegti privāti pasākumi un privāta pulcēšanās, izņemot pasākumus vienas mājsaimniecības ietvaros.

Atbilstoši "Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma" noteikumiem ir noteikts, ka pulcēšanās ir aizliegta vai ierobežojama. Atbilstoši 2020.gada 9.jūnija Ministru kabineta noteikumiem Nr.360 "Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai" 4. 5. un 6.punktos ir noteikts, lai novērstu Covid-19 infekcijas izplatību sabiedrībā, ir ievērojama distancēšanās - divu metru fiziskas distances ievērošanu, bet publiskās iekštelpās un ārtelpās vienlaikus pulcēties var ne vairāk kā divas personas.

Tādējādi sprieduma tiesiska izpilde nav iespējama, jo atbildētāja un līdzatbildētāja nedzīvo vienā saimniecībā un sastāda maksimālo personu skaitu, kas drīkst vienlaikus pulcēties. Tiesa ārkārtas situācijai un epidemioloģiskām prasībām spriedumā nav pievērsusi uzmanību vispār, bet tajā pašā laikā noteikusi atbildētājas un līdzatbildētājas pienākumu nodrošināt pilnvarotiem speciālistiem iekļūšanu atbildētājām piederošajā nekustamajā īpašumā, kas nav pieļaujams. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka līdzatbildētāja dzīvo ASV un tā tiesas noliktajā terminā nevar ierasties objektīvu iemeslu dēļ.

[6.6] Atbilstoši Civilprocesa likuma 197.pantam, ja prasītājs pieprasa atbildētājam pienākumu izpildīt noteiktas darbības, tad tiesa nosaka, konkrēti kam, kādas darbības un kādā termiņā ir jāizpilda. Atbilstoši Civilprocesa likuma 198.pantam spriedumā vairāku prasītāju labā tiesa norāda, kāda sprieduma daļa attiecas uz katru no viņiem, vai arī to, ka piedziņas tiesības ir solidāras.

No sprieduma izriet, ka pienākums uzlikts atbildētājai un līdzatbildētājai nepaskaidrojot, vai sprieduma izpilde veicama solidāri vai atsevišķi un kā rīkoties vienai līdzīpašniecei, ja otra nevēlas spriedumu izpildīt.

Atbildētāja un līdzatbildētāja uzskata, ka tiesai nebija pamats atsaukties uz /pers. E/ izsniegto pilnvaru /pers. D/, jo tā lietā nebija iesniegta. Turklāt,

pilnvarojuma uzdošana tiek veikta nevis pastāvīgi, bet gan tad, kad tas nepieciešams. Līdzatbildētāja nav saņēmusi no pārvaldnieka nevienu aicinājumu, nevienu paziņojumu, līdz ar ko uzskata, ka prasītāja rupji pārkāpj savas civilās tiesības un pienākumus, kas paredz, ka civilprocesuālās tiesības ir izmantojamas tad, kad tās tiek pārkāptas vai aizskartas.

[6.7] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tajā pašā laikā ir konstatējams, ka tiesa sadala šos izdevumus gadījumā, ja ir vairāki līdzatbildētāji. Līdzatbildētājai ir nepieņemami, ka tiesa nolēmusi piespriest no tās izdevumus, ja tās civilprocesuālā dalība tiesas sēdē pēc būtības vispār nenotika. Visi prasītājas argumenti attiecībā pret līdzatbildētāju ir ne tikai formāli, bet pat bezjēdzīgi, jo ir skaidri zināms, ka līdzatbildētājas iespējas līdzdarboties konkrētā jautājuma risināšanā ir neiespējami.

[7] Prasītāja par apelācijas sūdzību sniegusi rakstveida paskaidrojumu (*2.sējuma lietas 126.-130.lapa*).

[7.1] Prasītāja norāda, ka apelācijas sūdzība iesniegta it kā abu atbildētāju vārdā – iesniedzēja ir /pers. D/ savā un /pers. E/ vārdā. Tomēr, iepazīstoties ar apelācijas sūdzībai pievienoto /pers. E/ 1998.gada 24.augustā izdoto universālpilnvaru /pers. D/, atzīstams, ka tas nav derīgs dokuments tiesas lietu vešanai, tajā skaitā, apelācijas sūdzības iesniegšanai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 85.panta pirmajai daļai, fizisko personu pārstāvību noformē ar notariāli apliecinātu pilnvaru.

Fiziskas personas kā pārstāvja pilnvarojumu pierāda notariālā akta formā taisīta pilnvara. (Civilprocesa likuma komentāri I daļa (1.-28.nodaļa), sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Tiesu namu aģentūra 2011, 238.lpp.).

Apelācijas sūdzībai pievienotā pilnvara neatbilst Notariāta likuma D sadaļas noteikumiem, jo tā nav noformēta notariālā akta formā. Prasītāja uzskata, ka apelācijas tiesvedība daļā par /pers. E/ iesniegto apelācijas sūdzību atstājama bez izskatīšanas (Civilprocesa likuma 219.panta 1.daļas 3.punkts), un atzīstams, ka spriedums daļā pret /pers. E/ ir stājies spēkā.

[7.2] Lietas izskatīšanā nozīme ir tikai diviem apstākļiem un tie arī ir celtās prasības pamati. Pirmkārt, normatīvo aktu noteikumi par to, kādas ir dzīvokļa īpašnieka tiesības un pienākumi, un kādas ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas pārvaldnieka un apsaimniekotāja tiesības un pienākumi. Otrkārt, fakts, par ko lietā strīda nav, ka atbildētājas nepilda savus dzīvokļa īpašnieka pienākumus, un neļauj prasītājai pildīt savas pārvaldnieka un apsaimniekotāja tiesības.

Argumentiem, kas minēti apelācijas sūdzībā, faktiski nav nekādas nozīmes lietas izskatīšanā, jo daļēji tie neattiecas uz celtās prasības priekšmetu un pamatu, daļēji ir absolūti formāli.

Pat, ja konflikts ar valdes priekšsēdētāju pastāv, tam nav nekāda sakara ar prasības priekšmetu un pamatu. Prasība ir celta tikai un vienīgi par tiesību normu izpildi. Kā to pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, prasītāja ir juridiska persona, nevis kooperatīva priekšsēdētājs personīgi.

Ja atbildētājai ir bažas par to, ka pārbaudi veicošās personas apmelojošā veidā sagatavotu faktiem neatbilstošus dokumentus, vai sabojātu mehāniski kādas inženierkomunikācijas, tad atbildētājai ir tiesības izsaukt zvērinātu tiesu izpildītāju fakta fiksēšanai.

Prasītāja nepiekrīt atbildētājai, ka problēmu pārbaudīt dzīvoklī esošās komunikācijas un stāvokli atrisinātu ieraksts reģistrācijas žurnālā. Ja dzīvokļa apsekošana ir nepieciešama, tā ir jārealizē, un mehānisms tā nodrošināšanai ir tiesas un tiesas sprieduma izpildes process. Prasītāja neprasa atbildētājai nodrošināt komunikāciju tehnisku ekspertīzi, bet gan tikai iespēju veikt vizuālu pārbaudi.

Prasītāja jau 2020.gada 3.novembra tiesas sēdē paskaidrojusi atbildētājai, ka akts par ūdens skaitītāju verifikāciju un darbspēju ir jāiesniedz kooperatīva birojā, un uz šī akta ir jābūt kooperatīva pārstāvja parakstam par akta pieņemšanu. Pēdējais akts par karstā un aukstā ūdens skaitītāju pārbaudi un maiņu, kas iesniegts kooperatīvā, ir datēts ar 2018.gada 29.martu. Tomēr šāda akta iesniegšana pārvaldniekam neatceļ atbildētājas pienākumu nodrošināt pārvaldniekam pārbaudīt skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli.

[7.3] Pārvaldīšanas līguma neesība nav attaisnojums dzīvokļa īpašniekam nepildīt normatīvos noteiktos pienākumus. Tiesu praksē nostiprinājies uzskats, ka līguma neesības gadījumos apsaimniekošanas un pārvaldīšanas darbības notiek neuzdotās lietvedības ietvaros – LR Civillikuma 2328.pants. (piem. lieta SKC-46/2016). Dzīvokļa īpašniekam normatīvos noteiktie pienākumi jāpilda kā līgumisko attiecību ietvaros, tā arī neuzdotās lietvedības gadījumā.

Prasītāja neiebilst, ja ārkārtas situācijas laikā apelācijas instances tiesa noteiks sprieduma izpildes termiņu 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā un/vai 10 dienu laikā no ārkārtējās situācijas beigām. Šāds formulējums nav jauns prasījums, bet gan prasījuma precizēšana sakarā ar ārkārtējās situācijas izsludināšanu Latvijas Republikā. (Civilprocesa likuma 418.panta 2.daļas 1.punkts).

Prasība nav celta par saistību tiesību izpildi, līdz ar ko nav apspriežams jautājums par solidāru saistību (piedziņas) izpildi. Civillikuma 1067.pants nosaka: "Īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā, ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība." Tas nozīmē to, ka ikvienai no īpašniecēm ir tiesība uzrādīt pārvaldnieka speciālistiem visus apsekojamos objektus.

Neskatoties uz to, ka līdzatbildētāja dzīvo ASV, viņai ir pienākums nodrošināt, ka Latvijā tiek izpildīti visi dzīvokļa īpašnieka pienākumi attiecībā uz viņai piederošo dzīvokļa īpašumu Latvijas Republikā. Kā to nodrošināt, tas nav jāizdomā ne prasītājam, ne tiesai, bet pašai līdzatbildētājai.

Līdzatbildētājas arguments par tiesas izdevumu piedziņu nav pamatots, jo tiesa tiesāšanās izdevumus sadalījusi un piedzinusi, atbilstoši Civilprocesa likumā noteiktajam.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]pantu un Augstākās tiesas priekšsēdētāja A.Strupiša rezolūciju minētā civillieta nodota izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesai kā apelācijas instances tiesai (*2.sējuma lietas 139.lapa*).

[9] Atzīstot, ka ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to laikus informējot lietas dalībniekus un nosakot termiņu papildu paskaidrojumu vai citu procesuālu lūgumu iesniegšanai (*2.sējuma lietas 151., 152.lapa*)

[10] Atbildētāja papildus rakstveida paskaidrojumā (*2.sējums lietas 154.-156.lapa*), norādījusi, ka prasītāja identiskā veidā ir vērsusies arī pret citiem kooperatīva biedriem, kas norāda uz to, ka tā ir izstrādāta sistēma.

Laika posmā, kamēr noris tiesvedība šajā civillietā, prasītājas valdes priekšsēdētājs ir vērsies pret atbildētāju ar prasību par goda un cieņas aizskaršanu, par ko uzsākta tiesvedība civillietā Nr.C29289521.

Pēc prasītājas iniciatīvas atbildētāja ir izslēgta no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums/ biedru skaita.

Lietā nav pierādījumu, ka ir pastāvīga vai nākotnē novērojama problēma, kuras ietvaros prasītājas pārstāvjiem būtu nepieciešamība iekļūt atbildētājas dzīvoklī. Nav sūdzību no citiem stāvvadā ietilpstošiem dzīvokļu īpašniekiem par ūdens padeves vai kanalizācijas problēmām, nav jebkādu tehnisko mērījumu pirms vai pēc atbildētājas dzīvokļa vai vispār stāvvadā. Lietā ir pierādījumi, ka citu stāvvadā esošo dzīvokļu tehniskie mezgli nav pārbaudīti un nav bijusi tāda vajadzība, prasītājai nav bijis mērķa vai plāna (tāmes vai budžeta projekta ietvaros) iedziļināties tehnisko mezglu izpētē vai

remontā.

Formāla atsaukšanās uz Ministru kabineta normām, kas nosaka pārvaldnieka, nevis pilnvarnieka, rīcības tvērumu, nevar padarīt bezjēdzīgu rīcību par jēgpilnu un tiesisku. Atbildētāja atbildes uz viņu interesējošiem jautājumiem līdz šim tā arī nav saņēmusi.

Atbildētāja uzaicinājusi neatkarīgus sertificētus speciālistus apsekot dzīvokli un izpētīt ūdensvadu un kanalizāciju un saņēmusi mutiskus slēdzienus, ka problēmu dzīvoklī esošajos ūdens stāvvados un pieslēgumos, kā arī kanalizācijas stāvvados, nav. Ūdens patēriņa uzskaitei ir uzlikti atbilstoši skaitītāji, kas ir noplombēti un atbilstoši sertificēti. Prasītājai pretenziju pret atbildētāju kā dzīvokļa īpašnieci par ūdens skaitītāja nesakritībām vai komunāliem rēķiniem nav. Tāpat nekad nav bijuši ūdens vai kanalizācijas noplūdes gadījumi, kas norāda, ar kādu rūpību dzīvoklis tiek pārvaldīts. Tādējādi prasīt, lai atbildētāja atver durvis jebkuram pārstāvim un jebkādai apskatei, tostarp dzīvokļa konstrukciju apskatei, nav nekāda tiesiska pamata. Turklāt, visas dzīvokļa konstrukcijas un komunikācijas 2020.gada 18.augustā pārbaudīja Rīgas pilsētas būvvaldes speciālisti un 2020.gada 11.jūlijā Valsts Zemes dienesta speciālisti. Nekādus pārkāpumus un problēmas dzīvokļa konstrukcijās, iekārtā un komunikācijās speciālisti nav konstatējuši.

No lietas materiāliem izriet, ka prasītājas pārstāvji vēlas iekļūt tikai un vienīgi atbildētājas 4.stāvā esošajā dzīvoklī un tiem neinteresē citi tā paša ūdens un kanalizācijas stāvvada dzīvokļi. Arī remontdarbu plānu, uz ko atsaucas prasītāja, nav, jo tie pienācīgā kārtā jāsaskaņo ar dzīvokļu īpašniekiem atbilstoši likumam. Prasītāja ignorē apstākli, ka dzīvokļu īpašnieki jau 2017.gada 29.septembrī ir lēmuši par /adrese A/, daudzdzīvokļu nama pārvaldīšanas pārņemšanu savā bilancē.

Motīvu daļa

[11] Civillietu tiesas kolēģija, iepazinusies ar spriedumu, apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem un apsvērumiem, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība ir apmierināma.

[11.1] Lietā nav strīds par vairākiem pirmās instances tiesas nodibinātiem faktiem, kurus apelācijas tiesa nepārbauda, jo arī apelācijas sūdzībā tie netiek apstrīdēti.

Tātad, kopš 2001.gada 29.maija abām atbildētājām līdzīgās daļās Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, kas sastāv no dzīvokļa īpašuma /adrese/un kopīpašuma 9/1000 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas (*1.sējuma lietas 17, 18.lapa*).

Tāpat no lietas materiāliem ir redzams, ka vēl pirms tam ir izveidota un 1992.gada 30.oktobrī LR Uzņēmumu reģistrā reģistrēta Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība (turpmāk - DzĪKS) /Nosaukums/kuras Statūtos (apstiprināti arī 2015.gada 26.novembra biedru kopsapulcē un 2020.gada 1.jūlija pārstāvju sapulcē) norādīts, ka šīs sabiedrības mērķis ir nodrošināt dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanu, tai skaitā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese A/ pārvaldīšanu (*1.sējuma lietas 14.-23.lapa, 173.-175.lapa*). Lietā ir nodibināts, ka uz strīda rašanās brīdi un prasības celšanas brīdi arī atbildētāja /pers. D/ ir bijusi minētās kooperatīvās sabiedrības biedre. Otra atbildētāja /pers. E/ nav bijusi šīs DzĪKS biedre, lai gan dzīvokļa īpašums abām ir kopīpašumā nevis reālās daļās, bet gan domājamās daļās.

[11.2] Prasītāja norādījusi, ka mājas apsaimniekošanu tā veic kā uz Statūtu pamata, tā arī neuzdotās lietvedības ietvaros. Savukārt atbildētāja /pers. D/ norādījusi, ka mājas apsaimniekošana uz Statūtu pamata nav tiesiski pamatota, jo DzĪKS /Nosaukums/ nav izveidota uz daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata un tai nav noslēgts pārvaldīšanas līgums ne ar mājas kopību, ne katru dzīvokļa īpašnieku atsevišķi.

Kolēģijas ieskatā mājas pārvaldīšanu/apsaimniekošanu attiecībā uz atbildētāju /pers. D/, kura ir kooperatīva biedre, prasītāja veikusi pamatojoties uz Satūtos doto uzdevumu un to nevar atzīt par neuzdotu lietvedību Civillikuma 2325.panta izpratnē. Kā redzams, tad kooperatīvs izveidots arī konkrētās mājas apsaimniekošanai. Savukārt attiecībā uz otru atbildētāju /pers. E/ būtu pamats runāt par neuzdoto lietvedību, tomēr kolēģijas ieskatā ir jāņem vērā fakts, ka dzīvokļa īpašums ir kopīpašums un līdz ar to celtā prasība pēc būtības ir attiecināma tikai uz visu kopīpašumu, nevis uz kādu tā daļu. Nav iespējama situācija, kad dzīvoklī tiek apsekota kāda domājamā daļa vai domājamā daļa no kādām komunikācijām.

Apelācijas instances tiesai arī nav pamata apšaubīt, ka DzĪKS /Nosaukums/ realizē dzīvojamās mājas /adrese A/, apsaimniekošanu, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, zemesgabala uzturēšanu, kā arī nodrošina pamatpakalpojumu (apkure, ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana) sniegšanu, jo to nav apšaubījušas atbildētājas, norādot, ka par visiem sniegtajiem pārvaldīšanas, apsaimniekošanas maksājumiem un pakalpojumu apmaksu strīda nav bijis, ka visi prasītājas izsniegtie rēķini tiek apmaksāti. Tātad, veicot visu rēķinu apmaksu, arī atbildētājas ir akceptējušas to, ka tieši DzĪKS /Nosaukums/ ir norādītās daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieks/apsaimniekotājs. Līdz ar to tiesas ieskatā attiecībā uz celto prasījumu nav nozīmes, vai pārvaldīšanas darbības tiek pildītas uzdotās vai neuzdotās lietvedības ietvaros.

[11.3] Sākotnēji, atbilstoši likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmajai daļai, visu dzīvokļu īpašnieku pienākums bija piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Līdzīgi šobrīd Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 01.01.2011.) 10.panta pirmajā daļā ir paredzēti dzīvokļa īpašnieka pienākumi, cita starpā, ne tikai piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), bet arī nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu (norādītā likuma 10.panta pirmās daļas 7.punkts).

Tātad faktiski Dzīvokļa īpašuma likums jau uzliek īpašniekam pienākumu nodrošināt iespēju mājas pārvaldniekam apsekot atsevišķo īpašumu. Jāņem vērā, ka daudzdzīvokļu mājās dzīvokļa īpašums ir tiešā veidā saistīts ar citiem dzīvokļu īpašumiem un citām mājas kopīpašumā esošām komunikācijām (piemēram, siltuma radiatori, siltā un aukstā ūdens cirkulācijas caurules dzīvoklī, u.c.), līdz ar to dzīvokļa īpašums daudzdzīvokļu mājā būtiski atšķiras no nekustamā īpašuma viena dzīvokļa mājā un tādējādi, ierobežojot iespēju pārvaldniekam veikt apsekošanu, var tikt apdraudēts ne vien pats dzīvokļa īpašnieks vai pārvaldnieks, bet gan citi kopīpašnieki.

Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi. Līdz ar to nav nozīmes iebildumiem, ka kopīpašuma domājamo daļu prasītāja varbūt varētu apsekot, bet dzīvokļa īpašumu kā atsevišķo īpašumu nav pamats prasīt uzrādīt.

[11.4] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma (spēkā no 01.01.2010.) 2.panta pirmās daļas noteikumiem dzīvojamo māju pārvaldīšanas vispārējs mērķis un uzdevums ir:

1) nodrošināt dzīvojamo māju ekspluatāciju un uzturēšanu (fizisku saglabāšanu visā to ekspluatācijas laikā) atbilstoši normatīvo aktu prasībām;

2) veicināt dzīvojamo māju uzlabošanu visā to ekspluatācijas laikā;

3) nodrošināt ikvienas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas procesa nepārtrauktību;

4) saglabāt un attīstīt dzīvojamo māju kā vides objektu estētiskās vērtības un līdz ar to arī attiecīgās vides estētiskās vērtības;

5) dzīvojamo māju ekspluatācijas laikā novērst ar sabiedrības un vides drošību saistītus riskus;

6) pilnveidot dzīvojamo māju pārvaldīšanā iesaistīto personu kvalifikāciju, lai uzlabotu pārvaldīšanas darba organizāciju un efektivitāti.

Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principi ir:

1) pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā;

2) pēc iespējas optimālu pārvaldīšanas darba metožu izvēle, tajā skaitā optimālu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu veidošana, samērojot tos ar dzīvojamās mājas īpašnieka maksātspēju;

3) sniegto pakalpojumu saturs un kvalitāte nodrošina pārvaldāmās dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā;

4) indivīda drošības vai veselības aizskāruma nepieļaujamība pārvaldīšanas procesā;

5) apkārtējās vides kvalitātes saglabāšanas un uzlabošanas nodrošināšana pārvaldīšanas procesā (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.pants).

Tātad pārvaldnieka tiesībām apsekot dzīvokļa īpašumu un dzīvokļa īpašniekam paredzēto pienākumu netraucēt apsekošanu nenoliedzami ir leģitīms mērķis un tas īstenojams, ievērojot norādītos principus.

Tāpat tiesas ieskatā nav noliedzams, ka saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otro daļu ir virkne obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību, kas paredzētas dzīvojamo māju uzturēšanai atbilstoši normatīvo aktu prasībām un viena notām ir dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta d) apakšpunkts).

Minētā panta piektajā daļā ir paredzēts, ka Ministru kabinets izdod noteikumus par šā panta otrās daļas 1. punkta "a" un "d" apakšpunktā minētajām obligāti veicamajām dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbībām, kā arī par kārtību, kādā tiek plānotas un organizētas ar dzīvojamās mājas renovāciju un rekonstrukciju saistītās darbības.

[11.5] Ministru kabinets 2010.gada 28.septembrī pieņēmis Noteikumus Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" (spēkā no 02.10.2010.) (turpmāk - Noteikumi Nr.907).

Noteikumu Nr.907 2.punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu veic, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas uzturēšanu (fizisku saglabāšanu) visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļautu apdraudējuma iestāšanos. Dzīvojamās mājas, tās konstrukciju, kā arī tajā esošo iekārtu un inženiertīklu tehnisko stāvokli nosaka vizuālajā apskatē. Vizuāli neapskata dzīvojamās mājas konstrukcijas, kā arī iekārtu un inženiertīklu daļas, kurām būves tehniskā risinājuma dēļ nevar piekļūt. Vizuālās apskates faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā, kas ir mājas lietas sastāvdaļa (Noteikumu Nr.907 3.punkts).

Dzīvojamās mājas konstrukcijas, koplietošanas iekārtas un inženiertīklu daļas, kas atrodas dzīvojamo un nedzīvojamo telpu grupās, vizuāli apskata reizi gadā izlases kārtībā, ja dzīvojamās mājas īpašnieks nodrošinājis šādu iespēju. Ja dzīvojamās mājas īpašnieks pārvaldītājam nenodrošina iespēju veikt vizuālo apskati, minēto faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā (Noteikumu Nr.907 3.[1]punkts).

Tātad, likumdevējs ir paredzējis dzīvojamo māju konstrukciju, koplietošanas iekārtu un inženiertīklu, kas atrodas dzīvojamo un nedzīvojamo telpu grupās, apsekošanu izlases veidā. Līdz ar to pārvaldnieka prasību ielaist dzīvoklī, lai to varētu apsekot, tiesa nevar atzīt par nepamatotu un nelikumīgu. Kolēģijas ieskatā šādai prasībai ir leģitīms mērķis un tikai gadījumā, ja, apskatot dzīvoklī esošās konstrukcijas, koplietošanas iekārtas, inženiertīklu daļas, konstatē, ka to apskate nav vizuāli iespējama, jo kaut kas ir iebūvēts un īpašnieks nenodrošina pieejamību, tad par to izdara ierakstu reģistrācijas žurnālā. Tomēr tas nav pamats neielaist dzīvoklī pārvaldnieka speciālistus un neļaut veikt vizuālo apskati kā tādu.

Kolēģijas ieskatā, ja apskata vizuāli un konstatē, ka konstrukcijas, kā arī iekārtu un inženiertīklu daļas ir tādas, kurām būves tehniskā risinājuma dēļ nevar piekļūt, piemēram ir iebūvētas, aizflīzētas un īpašnieks atsakās noņemt flīzējumu, tādā gadījumā ir fiksējams fakts reģistrācijas žurnālā.

Jebkurā gadījumā, atbilstoši Ministru kabineta Noteikumu Nr.907 6.punktam, dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženiertīklu tehnisko apkopi, vizuālo apskati, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Līdzīgi arī Noteikumu Nr.907 12.punkts paredz, ka reizi gadā veicama dzīvojamās mājas un tai piederīgo ēku iekštelpu grīdu, griestu un sienu virsmu vizuālā apskate, lai konstatētu, vai nav radušās plaisas, nosēdumi vai kondensāts, kā arī citi pelējumu veicinoši faktori vai pelējuma sēne. Tātad, faktiski pārvaldnieks varētu veikt arī šādu attiecīgu apskati, un tiesas ieskatā, īpaši 1.stāva un gala dzīvokļu īpašnieki, nevarētu iebilst šādai prasībai.

Pie kam norādītie Ministru kabineta noteikumi neparedz, ka dzīvokļos esošās iekārtas un komunikācijas vispār nebūtu apskatāmas, ka tas paredzēts tikai koplietošanas telpās, kā to tulkojusi atbildētāja.

Īpaši koplietošanas telpu grupu izceļ tikai Noteikumu Nr.907 13.punkts un 13.[1]punkts, bet pārējie tiklab attiecināmi uz dzīvokļa īpašumu telpu vizuālo apskati, kā uz koplietošanas telpu apskati.

Bez tam, kā norādīts Noteikumu Nr.907 16.punktā, tad būves tehnisko apsekošanu veic, ja kopš dzīvojamās mājas un tai piederīgo ēku (būvju) nodošanas ekspluatācijā vai saskaņā ar attiecīgās dzīvojamās mājas kapitalitātes grupu (1.pielikums) attiecīgajai būves daļai vai iebūvētajam būvizstrādājumam ir pagājis šo noteikumu (2.pielikumā) minētais vidējais kalpošanas ilgums. Nav šaubu, ka konkrētajai mājai inženiertīkliem un ar tiem saistītiem cauruļvadiem ir pagājis kalpošanas ilgums, par ko norāda abas puses. Lietā nav strīda, ka dzīvojamā māja /adrese A/ uzcelta 1968.gadā, ūdens un kanalizācijas cauruļvadi visai mājai nekad nav mainīti, tātad tie ir kalpojuši 52 gadus. No Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumu Nr.907 2.pielikuma "Konstruktīvo elementu, apdares un inženierietaišu vidējais kalpošanas ilgums" ir redzams normatīvi noteiktais kalpošanas ilgums: aukstā ūdens cinkotajiem cauruļvadiem 30 gadi, daudzslāņu cauruļvadiem 15-20 gadi, karstā ūdens cinkotajām caurulēm 20 gadi, daudzslāņu caurulēm 15-20 gadi, dvieļu žāvētājiem 30 gadi.

Ņemot vērā, ka komunikāciju kalpošanas laiks jau ir ievērojami pārsniedzis normatīvos noteikto, tiesai nav pamats iebilst, ka apsekošana ir nepieciešama. Noteikumu Nr.907 noteikts, ka vizuālo apskati, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu veic dzīvojamās mājas pārvaldītājs (6.punkts), ražotāja instrukciju nesības gadījumā apsekošanas intervālus nosaka pārvaldnieks (8.punkts). Neskatoties uz to, ka atbildētājas uzskata, ka visas komunikācijas un mezgli ir vizuāli labā stāvoklī, tomēr tas nav pamats liegt pārvaldniekam izpildīt ar normatīvo aktu uzlikto pienākumu veikt inženierkomunikāciju vizuālo apskati un tehnisko apsekošanu. To, ka cauruļvadi ir nolietojušies un tiem vajadzīgs remonts, apstiprina arī prasītājas pievienotie ziņojumi, no kuriem redzams, ka laika posmā no 2015.gada janvāra mājā /adrese A/ 20 reizes ir radusies avārijas situācija sakarā ar cauruļvadu saplaisāšanu un ir veikta saplaisājušo posmu nomaiņa (*lietas 1.sējuma 128.-147. lapas*). Tiesas ieskatā nav nozīmes atbildētāju argumentiem, ka viņu dzīvoklī nav bijušas avārijas situācijas un neviens no stāva kaimiņiem nav sūdzējies par jebkādām problēmām. Tiesas norādītie normatīvie akti paredz apsekošanu ne jau tikai esot kādām sūdzībām vai avārijas situācijās, bet gan, lai nodrošinātu mājas ekspluatāciju un uzturēšanu.

[11.6] Tāpat arī Ministru kabineta 2015.gada 15.septembra Noteikumi Nr. 524 "Kārtība, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem, (spēkā no 30.09.2015.g.) (turpmāk Noteikumi Nr.524) nosaka kārtību, kādā tiek noteikta, aprēķināta un uzskaitīta katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamā daļa par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem (1.punkts). Minēto noteikumu 3.punktā ir paredzētas personas, kura aprēķina maksājamo daļu, tiesības pārbaudīt dzīvokli, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādīto skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli. Lietā nav strīda, ka tieši prasītāja ir tā persona, kura aprēķina uz atbildētājām attiecināmo maksājumu daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem.

Tiesas ieskatā, neskatoties uz ūdens skaitītāju verifikāciju un skaitītāju rādījumu nodošanas faktu, pārvaldniekam ir tiesības pārbaudīt uzstādīto skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli, jo saskaņā ar Noteikumu Nr.524 8.punktu tieši pārvaldnieks, izmantojot ūdens patēriņa skaitītājus, maksājamo daļu par piegādāto ūdeni nosaka atbilstoši dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādītā ūdens patēriņa skaitītāja

rādījumam, kā arī ievērojot šo noteikumu 9.un 11.punktā minētās prasības. Ja veidojas starpība starp dzīvojamās mājas ūdens uzskaites mezglā uzstādītā komercuzskaites mēraparāta rādījumu un ūdens patēriņu, kas noteikts, izmantojot dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās uzstādītos ūdens patēriņa skaitītājus, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu, tieši pārvaldnieks veic ūdens patēriņa pārrēķinu (Noteikumu Nr.524 9.punkts). Līdz ar to nav nozīmes apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, ka atbildētājām visi ūdens skaitītāji ir verificēti, ūdens skaitītāju rādījumi tiek nodoti un apmaksa tiek veikta.

Cita starpā Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 9.pants paredz dzīvojamās mājas īpašnieka atbildību par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, tajā skaitā par šā likuma 6.panta otrās daļas noteikumu nepildīšanu vai nepienācīgu izpildi.

[11.7] Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.[1]panta pirmā daļa paredz, ka kopīpašumā esošas dzīvojamās mājas kopīpašnieki vai dzīvokļu īpašumu mājā - dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas uzdevumu atsauc, pamatojoties uz likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu dzīvojamās mājas īpašnieku lēmumu. Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka konkrētās daudzdzīvokļu mājas kopīpašnieki būtu deleģējuši mājas pārvaldīšanu citam pārvaldniekam. Minēto nepierāda arī atbildētājas iesniegtais dzīvokļu īpašnieku 2017.gada 29.septembra kopsapulces protokols, jo tajā nav lemts par mājas pārvaldīšanas pienākuma uzdošanu citam pārvaldniekam, bet tikai par atsevišķa konta izveidi mājai. Ne pirmās instances tiesā, ne savā apelācijas sūdzībā atbildētājas faktu, ka prasītāja ir dzīvojamās mājas /adrese A/, apsaimniekotāja, nav apstrīdējušas.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma Pārejas noteikumu 13.pants paredz, ka līdz pārvaldīšanas līguma noslēgšanai ar dzīvokļu īpašniekiem dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, kā arī dzīvokļu īpašnieku izveidotas biedrības, kurām līdz 2014.gada 14.janvārim valsts vai pašvaldības dzīvojamās mājas valdītājs ir nodevis pārvaldīšanas tiesības, nodrošina obligāto pārvaldīšanas darbību veikšanu. Līdz ar to tiesas ieskatā, prasītājai kā pašreizējai daudzdzīvokļu ēkas pārvaldniecei un apsaimniekotājai ir ar normatīviem aktiem paredzētas tiesības veikt dzīvojamās mājas (dzīvokļa), tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, dzīvoklī uzstādīto skaitītāju rādījumu, darbību un plombu tehniskā stāvokļa pārbaudi.

[11.8] Tiesa nevar piekrist apelācijas sūdzības argumentam, ka tiesas sprieduma izpildi varētu traucēt valstī izsludinātā ārkārtas situācija vai atbildētājas /pers. E/ atrašanās ASV. Pirmkārt, Latvijā ārkārtas situācija jau pietiekamu laiku kā beigusies, arī atcelts ierobežojums telpā atrasties ne vairāk kā divām mājsaimniecībām. Otrkārt, nav šaubu, ka uz /pers. E/ izsniegtās universālpilnvaras pamata Latvijā visos jautājumos, kas skar dzīvokļa īpašumu, darbojas otra atbildētāja /pers. D/. Līdz ar to dzīvokļa apsekošanā /pers. E/ nemaz nav jāpiedalās un to var izdarīt viena pati kopīpašniece /pers. D/.

Tiesa par nepamatotu atzīst arī prasītājas pārstāves norādīto argumentu, ka apelācijas tiesvedība attiecībā uz /pers. E/ lietā būtu izbeidzama, jo apelācijas sūdzībai pievienotā pilnvara neatbilst Notariāta likuma D sadaļas noteikumiem, jo tā nav noformēta notariālā akta formā.

Civilprocesa likuma 82.panta pirmā daļa paredz, ka fiziskās personas lietas tiesā var vest pašas vai ar pilnvarotu pārstāvju starpniecību. Savukārt Civilprocesa likuma 85.panta pirmā daļa paredz, ka pārstāvību noformē ar notariāli apliecinātu pilnvaru. Pantā nav paredzēts, ka obligāti tiesā iesniedzama pilnvara kā notariāls akts. No lietā iesniegtās universālpilnvaras (*lietas 2.sējuma 113.-114.lapa*) redzams, ka tā ir notariāli apliecināta pilnvara, kurā notārs ir apliecinājis pilnvarojumu uzrādījuma kārtībā. Līdz ar to tiesas ieskatā, tā kā Civilprocesa likums apelācijas sūdzības iesniegšanai nav paredzējis pievienot pilnvaru notariāla akta formā un tiesa šo apelācijas sūdzību ir pieņēmusi, to neatstājot bez virzības, līdz ar to apelācijas tiesvedības izbeigšanai nav pamats.

[11.9] Pamats prasības noraidīšanai tiesas ieskatā nav arī apelācijas sūdzībā plaši atspoguļotais jautājums par atbildētājas /pers. D/ konfliktējošām attiecībām ar DzĪKS /Nosaukums/ valdes priekšsēdētāju. Tiesas ieskatā, neskatoties uz divu fizisko personu sliktajām attiecībām un to rašanās cēloņiem, nevar būt pamats nepildīt mājas pārvaldnieka likumīgās prasības iekļūt pārvaldnieka pārstāvjiem dzīvoklī, lai veiktu normatīvajos aktos paredzēto apsekošanu. Tā kā šobrīd tiesa neapskata jautājumu par apsekošanas rezultātā konstatētiem komunikāciju, iekārtu vai mērinstrumentu bojājumiem, tad nav nozīmes arī argumentiem par atbilstošas kvalifikācijas neesību pārstāvjiem vai pašam valdes priekšsēdētājam. Tāpat nav pierādījumu, kas dotu pamatu uzskatam, ka kāds no sabiedrības pārstāvjiem varētu sabojāt atbildētājām piederošās iekārtas vai mērinstrumentus (piemēram, ūdens skaitītāju). Pats fakts, ka atbildētājai ar valdes priekšsēdētāju ir sliktas attiecības, nedod pamatu kādu vainot iekārtu, mērinstrumentu bojāšanā. Bez tam, kā pamatoti norādīts prasītājas pārstāves atsauksmē uz apelācijas sūdzību, tad lai izslēgtu šaubas par jebkādu iespēju kaut ko sabojāt dzīvoklī, atbildētājām ir iespējams pieaicināt pārbaudē zvērinātu tiesu izpildītāju attiecīgā fakta fiksēšanai. Tomēr šādi argumenti nevar būt pamats prasības noraidīšanai.

Tiesas ieskatā nav nozīmes apelācijas sūdzības argumentiem par pirmās instances tiesas spriedumā uzlikto pienākumu nodrošināt komunikāciju pārbaudi, neņemot vērā, ka pastāv termins inženierkomunikācijas vai sakaru komunikācijas. Termins "pārbaude" nav vizuāla apskate, bet gan tehniskā ekspertīze, ko nav lūgusi un pamatojusi prasītāja. Nav pamats uzskatam, ka prasītāja kā pārvaldnieks varētu pārbaudīt kādas sakaru komunikācijas, jo sakaru pakalpojumus pārvaldnieks vispār mājā nesniedz. Tie ir pilnīgi citi pakalpojumu sniedzēji, ar kuriem mājas īpašniekiem ir noslēgti pilnīgi atšķirīgi līgumi, kas nav saistīti ar mājas pārvaldīšanu vai apsaimniekošanu. Savukārt neviens normatīvs akts neparedz pārvaldniekam ekspertīzes izdarīšanu un no prasībā norādītajiem apstākļiem un tiesību normām arī nav pamats uzskatam, ka pārvaldnieks varētu vienkāršas apskates (pārbaudes) vietā izdarīt kādu ekspertīzi. Līdz ar to visi šāda rakstura iebildumi ir uzskatāmi tikai par formāliem un deklaratīviem apelācijas sūdzības argumentiem, kuri uz izskatāmo jautājumu nav attiecināmi.

Pilnīgi visus atbildētāju apelācijas sūdzībā norādītos argumentus tiesas kolēģija nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (61.punkts 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums lietā 10153/82 Austria*).

Ņemot vērā augstāk norādīto, apelācijas tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pieņēmusi pamatotu spriedumu, kas atbilst piemērotajām tiesību normām.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, atlīdzināmi visi tiesas izdevumi. Tiesas izdevumi ir atlīdzināmi neatkarīgi no tā, vai puse (konkrēti, /pers. E/) piedalījusies vai nav piedalījusies tiesas sēdē.

Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu 70 EUR (*1.sējuma lietas 10.lapa*), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,27 EUR (*1.sējuma lietas 11.lapa*), kopā 75,27 EUR, kuri sadalāmi starp atbildētājām līdzīgās daļās (37,64 EUR un 37,63 EUR).

Prasītāja lietā samaksājusi 95 USD par tiesas dokumentu izsniegšanu atbildētājai /pers. E/ deklarētajā dzīvesvietā ASV un bankas komisiju 23 EUR (*1.sējuma lietas 66.lapa*). Tāpat prasītāja ir apmaksājusi rēķinu par prasības pieteikuma tulkošanu angļu valodā un sagatavošanu notariālai apliecināšanai 110 EUR (*1.sējuma lietas 67.- 68.lapa*), kā arī samaksājusi zvērinātai notārei par tulkojuma notariālu apliecināšanu 62,04 EUR (*1.sējuma lietas 68.- 69.lapa*). Kopā prasītāja ir samaksājusi 282,92 EUR, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam arī ir uzskatāmi par lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Tā kā minētie izdevumi ir radušies saistībā ar prasības pieteikuma tulkošanu un tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu atbildētājai ASV un attiecināmi tikai uz /pers. E/, tad minētie izdevumi piedzenami tikai no vienas atbildētājas.

Ņemot vērā minēto, no atbildētājas /pers. D/ prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 37,64 EUR, bet no atbildētājas /pers. E/ - 320,55 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.pantu atlīdzināmi arī ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta piedalīšanos lietā. Lietā iesniegts zvērinātas advokātes Ingunas Kalniņas 2020.gada 18.februārī prasītājai izrakstītais rēķins Nr.8 par summu 50 EUR par prasības pieteikuma sagatavošanu un 2020.gada 19.februāra maksājuma dokuments par šī rēķina apmaksu (*1.sējuma lietas 12.-13.lapa*). Tāpat iesniegts 2020.gada 16.aprīlī prasītājai izrakstītais rēķins Nr.16 par summu 25 EUR par atsauksmes sagatavošanu un 2020.gada 16.aprīļa maksājuma dokuments par šī rēķina apmaksu (*1.sējuma lietas 152.- 153.lapa*), kā arī 2021.gada 5.martā prasītājai izrakstītais rēķins Nr.9 par summu 85 EUR par paskaidrojumu pret apelācijas sūdzību sagatavošanu (*2.sējuma lietas 132.lapa*) Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunktam atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 EUR. Ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai ir samērīgi un taisnīgi, līdz ar to ir pamats piedzīt par labu prasītājai no atbildētājām ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 160 EUR jeb no katras 80 EUR.

No ierakstiem lietas uzziņas lapā *(1.sējuma lietas 3.lapa)* redzams, ka lietā ir veikti tiesas dokumentu sūtījumi ar Latvijas Pasta starpniecību kopsummā par 31,39 EUR. Prasītāja ir iemaksājusi sākotnējos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par pasta sūtījumiem 5,27 EUR. Tādējādi nav apmaksāti izdevumi par pasta sūtījumiem 26,12 EUR apmērā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājām valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pasta sūtījumiem 26,12 EUR līdzīgās daļās, proti no katras – 13,06 EUR.

Sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 20 dienas (Civilprocesa likuma 204.prim pants, „Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma" 21.panta otrā daļa), kas nosakāms arī prasībā norādīto 10 dienu laikā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

DzĪKS /Nosaukums/ prasību apmierināt.

Uzlikt par pienākumu /pers. D/ un /pers. E/ 20 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās nodrošināt DzĪKS /Nosaukums/ pārstāvjiem iekļūšanu atsevišķajā īpašumā - dzīvoklī /adrese/- dzīvokļa konstrukciju, iekārtu apsekošanai, komunikāciju, komercuzskaites mēraparātu pārbaudei.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu DzĪKS /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesāšanās izdevumus 117,64 EUR (simts septiņpadsmit *euro* 64 centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu DzĪKS /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesāšanās izdevumus 400,55 EUR (četri simti *euro* 55 centi).

Maksājumi ieskaitāmi DzĪKS /Nosaukums/ kontā /konta numurs/, AS SEB banka.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,06 EUR (trīspadsmit *euro* 06 centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,06 EUR (trīspadsmit *euro* 06 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi valsts labā iemaksājamai saņēmējam: Tiesu administrācija, reģ. nr.90001672316, Valsts kases kontā LV51TREL2190458019000 , BIC: TRELLV22.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 20 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā, skaitot no sprieduma sastādīšanas datuma 2021.gada 23.jūlija, Senāta Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.,452.pantā paredzētajos gadījumos, kasācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesnese I.Pinne

Tiesnesis A.Bukavs

Tiesnesis D.Lazdiņš